

РЕШЕНИЕ

№ 883

гр. София, 15.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ВЪЗЗ. II-Б СЪСТАВ, в публично заседание на дванадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Любомир Василев

Членове: Ваня Н. Иванова
Виктория Недева

при участието на секретаря Донка М. Шулева
като разгледа докладваното от Любомир Василев Въззивно гражданско дело
№ 20231100513239 по описа за 2023 година

Производството е по чл.258 – чл.273 ГПК /въззивно обжалване/.

В. гр.д. №13239/2023 г по описа на СГС е образувано по въззивна жалба на Столична община срещу решение №7361 от 10.05.2023 г постановено по гр.д.№40383/22 г на СРС , 124 състав ; с което по иск с правно основание чл.439 ГПК на С. М. М. ЕГН ***** от гр.София срещу въззивника е признато за установено , че М. **не дължи** сумата от 223,13 лева – неуточнена главница и законна лихва от 2,48 лева за периода 31.03.-10.05.2022 г ; 320,35 лева неуточнена главница и законна лихва от 3,56 лева за периода 31.03.-10.05.2022 г ; 151,88 лева неуточнени неолихвяеми вземания ; както и разноски по изп.дело от 100 лева и 231,87 лева такси по ТТРЗЧСИ , за събирането на които е образувано изп.дело №20228630401148 на ЧСИ №863 С.Х. ; поради плащане от 27.01.2021 г чрез „Изипей“ на сумата от 1237,03 лева . Решението на СРС се обжалва и в частта за разноските .

Въззивникът излага доводи за неправилност на решението на СРС . В случая задълженията на ищеца за данък върху недвижимите имоти и такса битови отпадъци са установени с акт за установяване на задължение/АУЗ/ по чл.107 ал.3 ДОПК №680163-1 от 22.01.2021 г на СО , Отдел ОП-Люлин , който не е обжалван и е влязъл в сила . Плащането от 27.01.2021 г чрез „Изипей“ на сумата от 1237,03 лева е взето предвид от СО в искането за образуване на изпълнително производство като не са претендирани всички дължими суми по АУЗ , а само тези които не са били платени . Задълженията за данък върху недвижимите имоти и такса битови отпадъци възникват по закон и не е необходимо издаване на АУЗ , за да бъдат

дължими . В случая ищецът не е оспорил задълженията си – включително стари такива - по реда на ЗМДТ и ДОПК . Задълженията за данък върху недвижимите имоти и такса битови отпадъци са публични общински вземания по чл.162 ал.2 т.1,3,9 ДОПК . Налице е доброволно плащане преди образуване на изпълнителното дело и за него е приложим чл.169 ал.3а ДОПК , а не чл.76 ЗЗД . Съгласно чл.169 ал.3а ДОПК до заявяването им за принудително събиране задълженията за съответния вид, установявани от общините, се погасяват по реда на възникването им , а когато се отнасят за една и съща година, лицето има право да заяви кое от тях погасява. В случая ищецът не е имал право да заяви /определи/ реда за погасяване на задълженията му , тъй като задълженията му са били за различни години . По тази причина Столична община е погасила с процесното плащане стари задължения на ищеца . Общата давност по чл.171 ал.1 ДОПК не се прилага служебно , а абсолютната давност по чл.171 ал.2 ДОПК не е изтекла .

Въззиваемата страна не е подала писмен отговор на въззивната жалба . В писмена защита счита , че жалбата е неоснователна . СРС законосъобразно е приложил чл.76 ЗЗД и всички процесни задължения са погасени .

Въззивната жалба е допустима. Решението на СРС е връчено на въззивника на 11.05.2023 г и е обжалвано в срок на 25.05.2023 г /по пощата/.

Налице е правен интерес на въззивника за обжалване на решението на СРС .

След преценка на доводите във въззивната жалба и доказателствата по делото, въззивният съд приема за установено следното от фактическа и правна страна :

Във връзка с чл.269 ГПК настоящият съд извършва служебна проверка за нищожност и недопустимост на съдебното решение, като такива основания в случая не се констатира . Доколкото изпълнението на процесното публично вземане се извършва от ЧСИ по чл.163 ал.4 ДОПК , то релевирането на погасяване на вземането чрез плащане следва да стане по реда на чл.439 ГПК и **пред граждански съд** , а не по реда на ДОПК пред административен съд . В този смисъл са определение №130 от 24.07.2017 г по ч.гр.д.№756/17 г на ВКС , II ГО , определение №5 от 04.02.2020 г по адм.д. № 66/2019 г., Смесен 5 чл.с-в на ВАС и ВКС , определение №81 от 21.09.2018 г по адм.дело № 31/2018 г., Смесен 5 чл.състав на ВАС и ВКС , определение №45 от 08.07.2016 г по адм.д. №21/2016 г, Смесен 5 чл.с-в на ВАС и ВКС и др. По делото няма данни сумата по АУЗ да е събрана от ищеца към датата на исковата молба , поради което исковете са допустими .

Относно доводите за неправилност съдът /принципно/ е ограничен до изложените във въззивната жалба изрични доводи , като може да приложи и императивна норма в хипотезата на т.1 от Тълкувателно решение №1 от 09.12.2013 г по тълк.дело №1/2013 г на ОСГТК на ВКС .

За да уважи исковете **СРС е приел** , че процесните задължения са претендирани от ответника СО по изп.дело №20228630401148 на ЧСИ №863 С.Х. във връзка с издаден акт за установяване на задължение/АУЗ/ по чл.107 ал.3 ДОПК №680163-1 от 22.01.2021 г на СО , Отдел ОП-Люлин . Безспорно с разписка от 27.01.2021 г на „Изипей“ са платени 1237,03

лева , като в разписката е посочено , че се плащат задължения за периода 01.01.2016 г – 31.12.2020 г . Приложим е чл.76 ал.1 ЗЗД като ищецът е заявил изрично кои задължения погасява , а ответникът не може да се позове на чл.76 ал.2 ЗЗД и да прихване от плащането други задължения .

Решението на СРС е неправилно . Предмет на процесните искове по чл.439 ГПК е недължимост на претендираните от ответника спрямо ищеца суми по изп.дело №20228630401148 на ЧСИ №863 С.Х. . Ищецът се позовава на **новонастъпил след издаване на АУЗ факт – плащане** с разписка от 27.01.2021 г на „Изипей“ . Безспорно с разписката са платени 1237,03 лева , като в разписката е посочено , че се плащат задължения за периода 01.01.2016 г – 31.12.2020 г . Други основания , поради които процесните вземания са погасени или не се дължат напр. давност /включително абсолютна давност/ не са предмет на делото . Извън предмета на делото е да се изследва и принципната дължимост на сумите по АУЗ – компетентен при обжалване по административен ред е съответният орган на СО , съответно при съдебно обжалване - административният съд . Искът по чл.439 ГПК поначало предполага неоспорено и влязло в сила изпълнително основание.

В случая спорът между страните се състои в това дали ищецът е имал право да заяви , съответно да погаси с доброволното си плащане от 27.01.2021 г само задълженията си за периода 01.01.2016 г – 31.12.2020 г . От приложеното по делото искане за образуване на принудително изпълнение и от АУЗ се установява , че сумата от 223,13 лева главница представлява дължим остатък за **данък върху недвижимите имоти** по партида №7212Н55710 за периода 2018 г – 2020 г , а сумата от 320,35 лева представлява дължим остатък за **такса битови отпадъци** по партида №7212Н55710 за периода 2017 г – 2020 г . Сумата от 151,88 лева неуточнени неолихвяеми вземания представляват лихви до 30.03.2022 г върху посочените вземания за данък върху недвижимите имоти и такса битови отпадъци .

Основателен е доводът на въззивника-ответник , че първоинстанционният съд не е съобразил **особения предмет на вземанията на вискателя – публични общински вземания** съгласно чл.162 ал.2 т.1,3,9 ДОПК , съответно , че относно погасяването им е **приложим ДОПК , а не ЗЗД** . Съгласно чл.169 ал.3а ДОПК до заявяването им за принудително събиране задълженията за съответния вид, установявани от общините, **се погасяват по реда на възникването им** . Само ако вземанията се отнасят за една година лицето има право да заяви кое от тях погасява.

В случая **ищецът не е имал право да заяви /и сам да определи/ реда за погасяване на задълженията му** , тъй като задълженията му са били за различни години . Това се установява от АУЗ , а също и от приетата пред СРС ССЕ , според която ищецът е имал задължения за данък върху недвижимите имоти и такса битови отпадъци **още от 2013 г** , като няма данни тези по-стари задължения да са били погасени, включително преди процесното плащане да е поискано отписването им поради изтекла давност . По тази причина Столична община **законосъобразно е погасила с процесното плащане по-стари задължения на ищеца** . В този смисъл е и трайната практика на ВАС – решение №7929 от 22.06.2020 г по адм.дело № 1831/2020 г, VIII Отделение на ВАС , решение №8968 от

07.07.2020 г по адм.дело № 8948/2019 г, I Отделение на ВАС , решение №7827 от 13.07.2023 г по адм.дело №10832/2022 г, I Отделение на ВАС и др. При подаване на искането за образуване на изпълнително производство ответникът е съобразил плащането на част от сумите по АУЗ и е претендирал сумите по АУЗ само частично .

Налага се изводът , че решението на СРС трябва да се отмени и исковите да се отхвърлят . С оглед изхода на делото в тежест на ищеца са разноските на ответника пред СРС и пред настоящия съд .

Поради материален интерес по всеки от обективно съединените искове под 5000 лева настоящото решение не подлежи на касационно обжалване /чл.280 ал.3 т.1 ГПК/.

Водим от горното , СЪДЪТ

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение №7361 от 10.05.2023 г постановено по гр.д.№40383/22 г на СРС , 124 състав ; и вместо него **ПОСТАНОВЯВА** :

ОТХВЪРЛЯ исковите на С. М. М. ЕГН ***** от гр.София срещу Столична община да се признае за установено на основание чл.439 ГПК , че М. **не дължи** сумите от 223,13 лева – главница представляваща дължим остатък за **данък върху недвижимите имоти** по партида №7212Н55710 за периода 2018 г – 2020 г и законна лихва върху нея от 2,48 лева за периода 31.03.2022 г-10.05.2022 г ; 320,35 лева главница представляваща дължим остатък за **такса битови отпадъци** по партида №7212Н55710 за периода 2017 г – 2020 г и законна лихва върху нея от 3,56 лева за периода 31.03.2022 г -10.05.2022 г ; 151,88 лева **лихви за забава** до 30.03.2022 г върху посочените вземания за данък върху недвижимите имоти и такса битови отпадъци ; както **и разноски по изп.дело** от 100 лева и 231,87 лева такси по ТТРЗЧСИ , за събирането на които е образувано изп.дело №20228630401148 на ЧСИ №863 С.Х. ; **поради плащане от 27.01.2021 г** чрез „Изипей“ на сумата от 1237,03 лева .

ОСЪЖДА С. М. М. ЕГН ***** от гр.София да заплати на Столична община сумата от 300 лева разноски пред СРС и 125 лева разноски пред СГС .

Решението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____